

Arrest

nr. 315 227 van 22 oktober 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 23 november 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 augustus 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Gegevens van de zaak

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, Pashtun van etnie te zijn en de soennitische streek van de islam aan te hangen. U woonde van uw geboorte tot aan uw vertrek in Azbagh dorp in het district Kuz Kunar, ook wel Khewa district, in de provincie Nangarhar. Toen u jong was ging u ongeveer zes maanden naar de madrassa. U ging verder nooit naar school. U hielp uw vader op de velden en verzorgde koeien en geiten. Ongeveer vijftien dagen voor uw vertrek besliste uw maternale oom, I., dat u een vak moest leren en nam u mee naar zijn garage in de bazaar van Khewa. Daar hielp u uw oom tot drie dagen voor uw vertrek.

Drie dagen voor uw vertrek uit Afghanistan kwam er een klant, R., naar de garage met zijn motor. Hij gaf u een zak en eiste dat u ze in de politiewagen, die ter reparatie bij jullie was, moest leggen. U ging akkoord de

zak er te leggen als de auto gerepareerd was. De persoon, die later een talib bleek te zijn, bleef toekijken. Toen uw oom klaar was met de auto opende hij de zak en vroeg u van wie deze was. Er bleek een bom in te zitten. U wees naar de persoon die het u had gegeven. Hierop liep uw oom naar de aangrenzende winkel waar de politie waren. De politie arresteerden hierop de persoon die u de zak gaf, ze namen alsook de bom mee. Ongeveer twee dagen voor uw vertrek bracht de imam van de moskee, K., een brief die hij had ontvangen van de taliban. Deze brief was gericht aan u, maar de imam gaf ze aan uw vader. U hoorde pas over deze brief toen u in Turkije was. De taliban hield u verantwoordelijk voor de arrestatie van R. en het verlies van de bom. Op diezelfde dag ontving uw maternale oom ook een dreigbrief met dezelfde boodschap. U bleef nog drie dagen thuis alvorens het land te verlaten. Uw vader maakte u wijs dat H., uw smokkelaar, u zou meenemen voor sightseeing. Echter nam hij u mee naar Jalalabad, vervolgens naar Kabul tot u in Turkije aankwam. Eenmaal in Turkije had u een videochat met uw vader waarbij hij uw problemen uitlegde en zei dat uw gezinsleden geslagen werden door de taliban.

Na uw vertrek is de taliban nog vaak naar uw familie gegaan om u te zoeken. Daarnaast vragen ze rond in het dorp naar u. U hebt geen informatie waar uw maternale oom, I., op dit moment is. Uw familie zag hem voor het laatst op de dag dat u bent vertrokken.

U vertrok in juli 2020 en reisde via Pakistan, Turkije, Griekenland, Servië en andere onbekende landen tot u in Duitsland aankwam waar u vingerafdrukken moest afgeven (dd.23.01.2021). U vertelde er echter niet de waarheid over wie u was omdat de smokkelaar u naar België zou brengen. Hierop bracht hij u naar België waar u op 30 januari 2021 aankwam. U diende er een verzoek in om internationale bescherming op 1 februari 2021.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u een medisch document neer met betrekking tot uw oorproblemen. U stuurde per e-mail op 18 augustus 2022 volgende kopieën door: uw taskara; uw vaders taskara en drie handgeschreven brieven.

B. Motivering

Volgens uw verklaringen heeft u te kampen met oorproblemen. Deze door u aangehaalde nood is echter niet van die aard om aan te tonen dat het standaard procedureverloop in het gedrang zou zijn en er zich steunmaatregelen opdringen. Zo gaf u bij de 'Vragenlijst bijzondere procedurele noden (BPN) (dd.04.06.2021) niet aan dat uw deelname aan de procedure bemoeilijkt zou worden om deze redenen en/of u steunmaatregelen zou nodig hebben hierdoor.

Het attest dat u hieromtrent neerlegt ondersteunt dat u problemen blijkt te hebben met uw oren. U zou hinder ondervinden van gehoorverlies waardoor u behandelingen dient te ondergaan (NPO, p.2). Er werd u aangemaand aan te geven wanneer u problemen zou ondervinden hierdoor gedurende het persoonlijk onderhoud (NPO, p.3). Hierbij kreeg u ook de kans om pauze te vragen wanneer u het nodig zou achten (NPO, p.3). Doch dient na analyse van de verklaringen aangenomen te worden dat u in staat was op functionele wijze verklaringen af te leggen. U toont niet aan dat u tijdens uw verklaringen dermate problemen ondervond dat u niet bij machte was om coherente verklaringen af te leggen. Evenmin toont u in concreto aan dat waar of op welke wijze de oorproblemen van invloed zou zijn geweest tijdens de procedure.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Immers kan op basis van onderstaande redenen geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen:

Zo dient te worden opgemerkt dat er ernstige twijfels bestaan over de door u opgegeven identiteit hetgeen uw algemene geloofwaardigheid reeds in ernstige mate ondermijnt. U was immers niet éénduidig over uw naam en leeftijd in Duitsland en België. Uit het Dublin dossier blijkt namelijk dat u in Duitsland 'A.K.Zai. opgaf als uw naam in plaats van 'M.Z..

U beweerde er alsook geboren te zijn in 2002, hetgeen opvallend is aangezien u zich in België wél als minderjarige opgaf met een geboortjaar van 2004 (Zie document omtrent Dublin procedure in het administratief dossier). U geeft toe dat u valse informatie deelde in Duitsland omdat u er niet wilde blijven (NPO, p.25). Dat u dit geenszins spontaan meldde wanneer u gevraagd werd naar de namen die u opgaf in andere asielprocedures maakt dat er wordt getwijfeld aan uw oprechtheid (NPO, p.3). Uw taskara die u hierbij

opstuurt per mail is hierbij is in geen geval een sluitend bewijs. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten immers erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. Bovendien gaat het om een (slecht leesbare) kopie, en daar kopieën steeds onderhavig kunnen zijn aan aanpassingen, mag de authenticiteit van de kopie betwijfeld worden. Daar u uw identiteit niet ontegensprekelijk kunt aantonen, kunt u ook niet aantonen dat de overige door u neergelegde documenten over u zouden handelen en wordt uw geloofwaardigheid reeds op voorhand ernstig in twijfel getrokken.

Er kan verder geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen met betrekking tot uw vrees ten aanzien van de taliban omwille van de arrestatie van een talib, R., aan de garage van uw oom en dit omwille van talrijke inconsistenties, vaagheden en weinig aannemelijke verklaringen.

Ten eerste slaagt u er al niet in om aannemelijk te maken dat u uw oom hielp in zijn garage waardoor er geen geloof kan gehecht worden aan uw problemen die hier onlosmakelijk mee verbonden zijn.

Zo legt u *primo* namelijk over dit werk een inconsistente verklaring af, die uw geloofwaardigheid ernstig aantast. Zo bent u niet éénduidig over de plek waar deze garage zich bevindt, wat toch als een essentieel element beschouwd kan worden. Op de DVZ beweerde u namelijk dat de garage zich in het dorp 'Kandai' bevond (Vragenlijst CGVS; dd.04.06.2021; pt.3.5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud beweert u dan weer dat de garage zich in de bazaar van Khewa bevindt (NPO, p.16). U beweert dat u misschien een fout maakte tijdens het interview op de DVZ (NPO, p.16). Echter werden uw verklaringen op de DVZ aan u voorgelezen in Pashtu en tekende u ze ter bevestiging (Vragenlijst CGVS; pt.8). Daarbovenop kreeg u de kans aan het begin van het persoonlijk onderhoud opmerkingen te geven over dat interview. Behalve de leeftijden van uw broer en zus haalt u verder geen fouten aan (NPO, p.4). Dat u zich nu beroept op een foute verklaring bij de DVZ om deze inconsistentie recht te trekken valt niet ernstig te nemen. Dat u al niet eenduidig bent over de plek waar deze garage zich bevindt, spreekt reeds boekdelen over uw algemene geloofwaardigheid.

Secundo blijkt uit uw verklaringen dat u het werk in de garage van uw oom niet spontaan vermeldt; u heeft het hier enkel over wanneer u over uw (ongeloofwaardig) relaas begint. Zo rept u initieel met geen woord over uw werkzaamheden bij uw oom tijdens uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). U verklaarde er dat u landbouwer was op jullie eigen gronden (Verklaring DVZ; dd.04.06.2021; pt.12). Enkel op de vragenlijst wanneer u naar uw relaas gevraagd wordt, haalt u het werk in de garage aan. Ook tijdens het persoonlijk onderhoud wanneer u gevraagd wordt naar het werk dat u verrichtte, verwees u herhaaldelijk naar uw werk op de velden en dat u de dieren van uw familie verzorgde (NPO, p.6-10). Ondanks de herhaaldelijke vraagstelling, verwijst u slechts éénmaal naar uw job in de garage van uw oom. Echter reageert u even later dan weer negatief wanneer gevraagd of u naast het werk op uw velden ooit een andere job zou hebben gehad hetgeen merkwaardig is aangezien uw werk in de garage van uw oom de kern is van uw problemen (NPO, p.10). Dat u daarbovenop die garage van uw oom I. niet vermeldt wanneer u bevraagd wordt over uw ooms is verder bevreemdend. U vertelt over uw drie maternale ooms, waaronder I., louter dat ze in de bergen leven en u geen idee heeft wat ze doen (NPO, p.13). Dat u op dat moment opnieuw met geen woord rept over de garage van uw oom waar u nota bene meerdere dagen in verbleef of over de vermissing van I. doet vermoeden dat hier niets van aan is (NPO, p.13).

Tertio merkt het CGVS op dat u tijdens het persoonlijk onderhoud alsook initieel verklaart dat u tot aan uw vertrek uit Afghanistan in Azbagh in uw huis verbleef, u zou nooit enkele dagen verbleven hebben op een andere plaats (NPO, p.5). Dat u later plots beweert twee dagen, drie dagen en zelfs een week te hebben verbleven in de garage van uw oom in de laatste twee weken voor uw vertrek uit Afghanistan ondermijnt uw oprechtheid hierover verder (NPO, p.5, 16-17). Dat u dit niet meteen vermeldt wanneer gevraagd naar uw verblijfplaatsen ondergraaft verder dat u aanwezig was in de garage van uw oom wanneer de problemen zich voordeden.

Ten slotte verklaart u dat uw oom u als leerling wilde in zijn garage om u een vak aan te leren. Dat u na tien à vijftien dagen niet meer hebt geleerd dan de lucht in de banden nakijken doet verder vermoeden dat u niet in opleiding was in de garage van uw oom (NPO, p.17). U weet daarbij ook niet hoeveel auto's er in de garage stonden of dat uw vader betaald werd voor uw diensten. U weet verder niet meer te vertellen dan dat auto's mankementen konden hebben aan de remmen of de motor hetgeen zeer stereotiepe en oppervlakkige verklaringen zijn voor iemand die beweert in opleiding te zijn geweest in een garage voor minstens tien dagen (NPO, p.17). Door deze vage, gebrekkige en oppervlakkige verklaringen kan er geen geloof worden

gehecht aan uw opleiding in de garage van uw oom. Daarbij legt u geen enkele documentatie neer omtrent deze werkzaamheden die deze appreciatie van ongeloofwaardigheid kan doen ombuigen.

Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw werkzaamheden in de garage van uw oom I., kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw problemen, gezien uw problemen zouden zijn begonnen door uw aanwezigheid in de garage van uw oom.

Ten tweede vertelt u een zeer standaard verhaal waarbij verschillende bedenkingen kunnen worden gemaakt die de ongeloofwaardigheid van uw relaas verder vaststelt. Zo beweert u dat de taliban u een rugzak overhandigde om in een politiewagen te leggen (NPO, p.15). Echter dringt zich de vraag op waarom u een rugzak zou aannemen van een persoon die u slechts enkele keren zag (NPO, p.18-19) om in een vreemde wagen, van de politie nota bene, te leggen, iets dat binnen de Afghaanse context als een uiterst verdacht verzoek diende over te komen. Uw onvoorzichtigheid doet dan ook ten zeerste verbazen. Dat voorts die persoon zou blijven toekijken, wetende dat er politiemedewerkers in de buurt zijn, is verder wederom weinig logisch. Hij zou bovendien zijn blijven staan wanneer uw oom de bom ontdekte en in het aangrenzend huis de politiemensen ging halen (NPO, p.19). Dat de talib op geen enkel moment tussen deze handelingen trachtte te vluchten valt niet ernstig te nemen. Deze onlogische gang van zaken ondermijnt nogmaals de geloofwaardigheid van uw relaas. Bovendien liet u voor de DVZ nog optekenen dat de Taliban u een magneetbom gaf, iets waar geen sprake meer van was tijdens uw persoonlijk onderhoud, meer zelfs, na confrontatie met dit toch wel heel specifieke detail, kon u enkel beweren dat de tolk u misschien niet goed begrepen zou hebben, een loos argument (NPO, p. 21). Daarnaast beschreef u de algemene gang van zaken voor de DVZ ook anders. U beweerde immers dat een magneetbom (van een zak was geen sprake) u overhandigd werd met de opdracht deze in een politiewagen te plaatsen. Hierna vertelde u alles aan uw oom, die u zei niet te luisteren (vragenlijst put 3.5). Voor het CGVS verklaarde u dan weer een zak gekregen te hebben, u zou deze bij de auto geplaatst hebben en uw oom zou deze zak gevonden hebben nadat hij klaar was met zijn werk, waarna hij u om uitleg gevraagd zou hebben. Hierna zou uw oom de politie gewaarschuwd hebben die de talib arresteerden, een arrestatie waar u nota bene niets van vermeldde in uw interview op de DVZ (Verklaring CGVS) hetgeen uw geloofwaardigheid finaal onderuit haalt.

Ten derde hebt u aansluitend niet kunnen aantonen dat de taliban u vervolgde in Afghanistan omwille van vage en weinig aannemelijke verklaringen hetgeen uw voorgehouden vrees voor hen verder onderuit haalt.

Primo konden de door u voorgehouden dreigbrieven niet overtuigen. Zo haalde u die bewuste dreigbrieven slechts aan op uw persoonlijk onderhoud. U repte hier eerder bij de DVZ met geen woord over (Vragenlijst CGVS; pt.1-8). Er kan nochtans verwacht worden dat u er alle vluchtmotieven zou vermelden. Dat u er kort diende te zijn vergoelijkt deze omissie niet (NPO, p.22). Het duurt immers niet lang om te vermelden dat u en uw vader meerdere dreigbrieven ontvingen. Dit doet reeds vermoeden dat het over ad hoc toevoegingen gaat waarmee u uw relaas probeert aan te dikken. Dat u daarbovenop geen enkele informatie heeft over de inhoud van die brieven versterkt dit vermoeden verder (NPO, p.22). Zo kan u wél vertellen dat de inhoud van de brieven naar u en uw oom dezelfde was, maar niet wat er precies in die brieven vermeld staat, hetgeen een opmerkelijke bewering is (NPO, p.22). U weet verder niet hoeveel brieven uw oom heeft ontvangen (NPO, p.23). Dat u zich niet hebt geïnformeerd over de documenten die u neerlegt bij het CGVS is op zijn minst merkwaardig te noemen. U had immers ruim de tijd om de documenten te laten vertalen of te laten voorlezen door iemand. Daarnaast hebt u nog contact met uw familie in Afghanistan (NPO, p.12), dat u naliet verder informatie te vragen omtrent de brieven tast uw oprechtheid verder ernstig aan.

De brieven die u per email doorstuurt zijn daarbovenop louter slecht leesbare kopieën waar u geen enkele verder uitleg of vertaling bij verschaft (zie groene map; document 4). Geschreven documenten kunnen steeds onderhavig zijn aan aanpassingen en er kan niet nagegaan worden door wie, waar of wanneer ze zijn opgesteld. Hierbij dient vermeld dat de documenten officiële stempels ontbreken.

Om deze redenen mag de authenticiteit van deze kopieën betwijfeld worden. Over deze documenten dient verder opgemerkt te worden dat documenten slechts een ondersteunende functie hebben om geloofwaardige verklaringen, quod non, kracht bij te zetten, maar op zichzelf niet volstaan om geloofwaardigheid te verschaffen aan uw verklaringen. Uw gebrekkige verklaringen kunnen samen met deze twijfelachtige documenten niet overtuigen.

Secundo is het verder vreemd dat indien de taliban u werkelijk wilde doden ze louter dreigbrieven zouden opmaken en u op geen enkel moment komen zoeken. U was sinds de arrestatie van de talib nochtans drie dagen in uw eigen huis tot uw vader de dreigbrief zou ontvangen. Na die gebeurtenis bleef u nog één nacht thuis (NPO, p.15). Dat de taliban er u in die periode niet heeft gevonden zet uw onoprechtheid verder in de verf. Dat de taliban op zulke passieve en weinig efficiënte wijze te werk gaat indien ze u werkelijk zien als

verantwoordelijke van de arrestatie van een talib is uiterst onaannemelijk hetgeen uw oprechtheid verder schaadt.

U legt geen andere **documenten** neer die bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. De foto van uw vaders taskara is daarbij hoogstens een begin van bewijs van de identiteit van de drager ervan. Het betref echter een kopie, dewelke op zich weinig bewijswaarde heeft. Verder herhaalt het CGVS dat uit informatie die werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas.

Volledigheidshalve merkt het CGVS dat u via andere Europese landen naar België reisde, waaronder Duitsland. Uw vingerafdrukken werden zelfs genomen in Duitsland. U hebt er echter niet voor gekozen hier internationale bescherming aan te vragen omdat de smokkelaar u naar België zou brengen (NPO, p.25). Echter, indien u werkelijk een vrees zou koesteren in uw land van oorsprong, kan redelijkerwijze worden verwacht dat u een verzoek om internationale bescherming indient zodra dit kan. Dat u dit niet deed en doorreisde naar België geeft finaal aan dat u geen echte nood aan bescherming had.

Aansluitend signaleert uw advocaat rekening te houden met uw beperkte opleiding, intellectueel vermogen en beperkt gehoor (NPO, p.25). Het CGVS is zich bewust van uw beperkte scholing en gehoorproblemen, doch doen deze elementen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen waarin duidelijk een gebrek aan kennis en coherentie blijkt waardoor de ongeloofwaardigheid van uw relaas wordt vastgesteld. Dit gebrek is geenszins te verklaren door een gebrek aan opleiding of gehoorproblemen. Ook van ongeschoolden, die nota bene nog contact hebben met familie in Afghanistan, kan een minimum aan kennis van de situatie worden verwacht.

Al deze elementen samen leiden tot de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de Vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van art.48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te

beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf en de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld exoverheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings.

Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn.

Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Kuz Kunar district in de provincie Nangarhar. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997).

In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP, zich steunend op de Integrated Food Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme voedselonzeekerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een ‘emergency’ of ‘catastrophic’ situatie bevinden).

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden er tegen verzet dat een derdeler die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf en

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif

blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van ‘hulpverzadiging’ en ‘overuitgaven’, wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de

taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van april 2022, en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de

negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de navolgende schendingen:

- Schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet ;
- Schending van de artikelen 48/5 en 48/6 van de Vreemdelingenwet ;
- Schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet ;
- Schending van het art. 62 van de Vreemdelingenwet – schending van de materiële motiveringsverplichting ;
- Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ;
- Schending van de zorgvuldigheidsverplichting ;
- Schending van het redelijkheidsbeginsel.”

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

“[...]”

4.2. MOTIEVEN

4.2.1. Aangaande zijn kwetsbaar profiel

A/ Aangaande de jonge leeftijd van de verzoeker

Het CGVS vergeet te vermelden dat de verzoeker bijzondere procedurele noden heeft aangezien hij minderjarig was tijdens de procedure. Om deze reden werd er dan ook een voogd aangewezen die hem bijstond tijdens de procedure.

De leeftijd van een verzoeker is een zeer belangrijk element en uiterst relevant om de geloofwaardigheid van de verzoeker te kunnen beoordelen.

Verzoeker kwam in januari 2021 aan in België. Hij was op dat moment 16 jaar oud. Op heden is verzoeker nèt meerderjarig.

Zijn jonge leeftijd maakt hem echter nog steeds kwetsbaar en met het kwetsbaar profiel van verzoeker werd geen rekening gehouden door het CGVS, noch bij opstellen van de vragen tevens niet tijdens het onderhoud en ook niet bij beoordeling van het asielrelaas.

Verzoeker kwam aan in België in januari 2021 en diende onmiddellijk een verzoek internationale bescherming in bij de DVZ.

Bijna twee jaar later werd er pas een beslissing genomen omtrent zijn asielverzoek!

Artikel 57/1 §4 Vw. bepaalt nochtans: [...]

Het is dan ook in het belang van het kind dat zijn verzoek bij voorrang en zo snel mogelijk wordt behandeld.

Er moet m.n. rekening gehouden worden met de leeftijd, maturiteit en kwetsbaarheid indien een minderjarige verzoeker betrokken is. Minderjarige kinderen vormen een extra kwetsbare groep. Alle belevenissen waarover de verzoeker vertelt hebben plaatsgevonden toen de verzoeker maximum 15 jaar oud was.

Er zijn verschillende bepalingen dewelke op de kwetsbaarheid binnen de asielprocedure duiden, minderjarige kinderen worden steeds opgenomen in de lijst van kwetsbaren ;

Artikel 20 lid 3 van de Herschikte kwalificatierichtlijn definieert de groep kwetsbare problemen als volgt: [...]

Verder verplicht hetzelfde artikel de lidstaten om bij de beoordeling en de besluitvorming over de gegrondheid van de asielaanvragen de specifieke situatie van kwetsbare personen in overweging te nemen.

Ook de vreemdelingenwet kwalificeert niet begeleide minderjarigen als kwetsbare profielen in artikel 1, 12° Vw: [...]

Artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, dat rechtstreekse werking heeft, bepaalt als volgt : [...]

Ook het artikel 22bis van de Grondwet bepaalt hieromtrent : [...]

Het CGVS houdt geenszins rekening met het hoger belang van het kind hetgeen niet alleen procedurele vereisten met zich meebrengt maar ook invloed heeft op de zwaarte van de bewijslast en de medewerkingsplicht. Het CGVS legt de drempel van kennis /detaillering veel te hoog. Het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel werden geschonden. Er werd onvoldoende rekening gehouden met het kwetsbaar profiel van de verzoeker:

Zoals gesteld, dient er niet enkel een beoordeling gemaakt te worden inzake de procedure procedurele noden maar met de geschetste elementen van kwetsbaarheid dient ook rekening gehouden te worden bij de beoordeling ten gronde. In dit opzicht wenst verzoeker graag te wijzen op het arrest 245.271 van de RVV waarin de weigeringsbeslissing van het CGVS werd vernietigd omwille van het gegeven dat de CGVS niet voldoende rekening heeft gehouden met de kwetsbaarheid bij het beoordelingen van de verklaringen van de verzoeker om internationale bescherming in kwestie.

[...]

Bij het beoordelen van de vrees voor vervolging van de verzoeker werd geen rekening gehouden met de kwetsbaarheid en de jonge leeftijd van de verzoeker, minstens werd hierover niet gemotiveerd in de bestreden beslissing.

De bestreden beslissing dient dan ook minstens te worden vernietigd.

B/ Aangaande de gehoorproblemen van de verzoeker

Het CGVS bevestigt dat het vaststaat dat de verzoeker gehoorproblemen heeft.

Hij legde hiervan reeds een attest voor dat bevestigt dat hij gehoorverlies heeft. Het is dan ook niet meer dan logisch dat er af en toe iets verloren kan gaan tijdens een van de persoonlijke onderhouds.

Zoals bijvoorbeeld de locatie van de garage van de oom die verkeerd werd vertaald door de tolk op het eerste interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Of de term 'magneetbom' die door verzoeker nooit is gebruikt.

Het CGVS houdt geenszins rekening met deze mogelijkheid. Het CGVS legt de drempel voor verzoeker om exact te zijn in zijn verklaringen dan ook veel te hoog. Het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel werden geschonden.

Er werd onvoldoende rekening gehouden met het kwetsbaar profiel van de verzoeker.

Zoals gesteld, dient er niet enkel een beoordeling gemaakt te worden inzake de procedure procedurele noden maar met de geschetste elementen van kwetsbaarheid dient ook rekening gehouden te worden bij de beoordeling ten gronde.

4.2.2. Nopens de vrees voor vervolging

4.2.2.1. Algemeen

[...]

4.2.2.2. Aangaande de identiteit van de verzoeker

Het CGVS beweert dat er bedenkingen kunnen worden gemaakt bij de beweerde identiteit van verzoeker. De verklaringen van verzoeker uit Duitsland kunnen bezwaarlijk worden gebruikt om zijn verklaringen in België te ondermijnen aangezien het een welgekende praktijk is die minderjarigen gebruiken wanneer zij gedwongen worden vingerafdrukken af te geven in een land dat niet hun eindbestemming is.

Uiteraard is deze praktijk niet goed te praten maar het kan niet gebruikt worden om de identiteit van de verzoeker in twijfel te trekken zeker aangezien hij een taskara kon voorleggen.

Bovendien werd verzoeker onderworpen aan een medische test waarbij hij op 19/02/2021 16 jaar oud zou zijn met een standaarddeviatie van 1,5 jaar.

Bijgevolg is de beweerde geboortedatum van verzoeker weldegelijk geloofwaardig aangezien hij 16 jaar oud zou zijn op 19/02/2021 indien hij geboren is op [...]06/2004 !

De motivering van het CGVS is dan ook niet ernstig.

4.2.2.3. Aangaande de verwestering en toekomstgerichte vrees van verzoeker.

A/ Verwestering van de verzoeker

Verzoeker gaat niet akkoord waar het CGVS stelt dat de verzoeker geen concrete elementen aanhaalt waaruit zou blijken dat hij dermate verwesterd zou zijn dat hij hierdoor een vrees voor vervolging zou hebben. Verzoeker is dan ook genoodzaakt om in huidige verzoekschrift zijn verre mate van verwestering te benadrukken.

De verzoeker is verregaand geïntegreerd in België.

In Afghanistan is verzoeker nooit naar school geweest, zijn enige vorm van opleiding heeft hij dan ook in België mogen genieten.

Verzoeker is de Afghaanse cultuur en kledij totaal niet gewoon. Hij gedraagt en kleedt zich volledig zoals een Belg dat zou doen.

Ook op school hier in België doet hij het heel goed. Hij heeft zelfs een vakantiejob op een boerderij waar hij veel plezier aan beleeft.

Verzoeker maakt volledig deel uit van onze Westerse samenleving en zou zich niet meer kunnen aanpassen in de Afghaanse samenleving.

B/ Toekomstgerichte vrees

[...]

Dat verzoeker zich in een kwetsbare positie bevindt omwille van het gegeven dat hij jaren terug Afghanistan heeft verlaten en sedertdien in "Westerse" landen verbleef.

De verzoeker spreekt intussen goed Nederlands en heeft zich aangepast aan de Westerse waarden. Het kan derhalve niet ontkend worden dat de verzoeker minstens als Westers zal worden bestempeld bij een terugkeer naar Afghanistan, door zijn activiteiten hier, zijn aanpassing aan het Westen en te meer door het lang verblijf in België sedert jonge leeftijd.

Hij is dan ook effectief verwesterd.

[theoretische uiteenzetting op basis van landeninformatie en rechtspraak]

Daarnaast zou verzoeker in Afghanistan ook opvallen vanwege zijn uiterlijk: hij is Westers gekleed, zijn attitude is aangepast. Daarenboven zou verzoeker logischerwijze terugkomen via de luchthaven in bezit van de nodige reisdocumenten. Hierdoor alleen al zal zijn verblijf in het buitenland boven water komen. Dat de verzoeker Afghanistan verliet en de objectieve landeninformatie aantoont dat zijn vrees omwille van zijn langdurig verblijf in het buitenland weldegelijk gegrond is.

[theoretische uiteenzetting op basis van landeninformatie en rechtspraak]

4.2.3. Nopens de subsidiaire bescherming

4.2.3.1. Algemeen

Dat de verzoeker loopt reëel gevaar nu de Taliban aan de macht is in Afghanistan.

Indien verzoeker zou worden teruggestuurd naar het land van herkomst, bestaat er een reëel, realistisch risico dat verzoeker ernstige schade zou oplopen.

[...]

4.2.3.2. Wat betreft artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet

A/ Beleid van het CGVS

[...]

B/ Aangehaalde bronnen door het CGVS

Hoewel het CGVS verder ook toegeeft dat er op heden minder gedetailleerde en betrouwbare bronnen en informatie aanwezig zijn er actueel wel voldoende informatie aanwezig is die een significante daling van het willekeurig geweld objectiveren.

[theoretische uiteenzetting op basis van landeninformatie en rechtspraak]

Het valt dan ook niet in te zien hoe verweerster dan toch meent dat zij een voldoende inschatting kan maken omtrent het actueel geweld in de regio van de verzoeker.

C/ Actuelere landeninformatie

Verzoeker wenst er op te wijzen dat er ingevolge het art. 48/6 Vreemdelingenwet geldt er bij een verzoek tot internationale bescherming een medewerkingsplicht en een samenwerkingsplicht tussen de verzoeker en het CGVS. Dit resulteert in het dragen van een gedeelde bewijslast.

Het CGVS dient actief mee te werken om elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven en anderzijds moet het CGVS nauwkeurige en actuele informatie over het land van herkomst verzamelen (hetgeen zij dus niet heeft gedaan).

Hierbij wenst de verzoeker op te merken dat de weigeringsbeslissing van het CGVS ter kennis werd gebracht op 20/10/2022.

Hij is dan ook verbaasd dat verweerster slechts verwijst naar landeninformatie met veiligheidsincidenten in Afghanistan tot 30/06/2022 hoewel er reeds toen al actuelere informatie beschikbaar was.

Verzoeker geeft hieronder een overzicht: [...]

Dat uit het overzicht van ACLED blijkt dat er veel informatie beschikbaar is over de veiligheidssituatie in Afghanistan, waarvan verweerster ook op de hoogte diende te zijn!

[...]

Verder wenst verzoeker ook te verwijzen naar het recent gepubliceerde rapport van ASYLOS: COI Repository: 21/09/2021-28/09/2022, ook gepubliceerd op 06/10/2022.

Ook dit rapport toont aan dat het geweld tegen burgers is gestegen: [...]

Het CGVS heeft dan ook haar medewerkingsplicht geschonden door de meest actuele landeninformatie niet mee in overweging te nemen bij het opmaken van de bestreden beslissing.

D/ Concluderend

[...]

Dat de verzoeker in dit kader wenst ook te wijzen op het feit dat hij nooit in Afghanistan heeft verbleven en Afghanistan reeds jaren geleden verliet. Verzoeker leeft intussen ettelijke jaren in Westerse landen (zie hoger).

Zijn regio van afkomst; aanwezigheid van de ISKP in combinatie met de hierboven geschetste omstandigheden; in het bijzonder zijn verblijf in het buitenland maken op zich persoonlijke omstandigheden uit die het risico verhoogt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld binnen zijn regio.

Verzoeker wenst te benadrukken dat Uw Zetel reeds de subsidiaire bescherming heeft verleend op grond van gelijkaardige persoonlijke omstandigheden, verwijzend naar arrest Elgafaj ;

Het CGVS legt de rechtspraak van Uw Zetel naast zich neer en geeft een louter theoretische weergave weer zonder een toepassing te maken in geval van verzoeker.

Dat om die reden alleen al de huidige weigeringsbeslissing jegens verzoeker eveneens minstens dient te worden vernietigd!

- 4.2.3.3. Wat betreft artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet

A/ Algemeen

[theoretische uiteenzetting op basis van landeninformatie en rechtspraak]

B/ Wat betreft de humanitaire situatie

Dat de actor in Afghanistan weldegelijk de overheid is, met name de Taliban voor wat betreft de preciaire humanitaire situatie.

De desastreuze menselijke situatie wordt weldegelijk intentioneel, en overwegend veroorzaakt door het bewind van de Taliban.

Dat tijdens het vorige schrikbewind van de Taliban Afghanen nog veelvuldig een beschermingsstatus in België kregen (zie jaarverslag CGVS 2001-2002 m.b.t. jaren 1988 – 2000).

Dat het CGVS hier voornamelijk de socio-economische situatie beschrijft doch nog steeds niet ingaat op de preciaire humanitaire situatie dankzij het handelen van de Taliban en de strikte en vergaande toepassing van de Sharia.

[theoretische uiteenzetting op basis van landeninformatie]

Dat verzoeker derhalve een reëel risico loopt op ernstige schade bij terugkeer naar Afghanistan, meer bepaald foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst overeenkomstig artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet!

Te meer gelet op zijn specifiek profiel (zie hoger, nogmaals: zijn kwetsbaar profiel, verblijf in het buitenland, e.d.m.).

[theoretische uiteenzetting op basis van landeninformatie]

C/ Socio - economische situatie

Dat uit het bovenvermelde blijkt dat de weldegelijk de overwegende actor is die de precaire humanitaire situatie veroorzaakt. Dit is op zich zelf weldegelijk voldoende om onder het toepassingsgebied van de subsidiaire bescherming te vallen.

Dat de verweerster in haar bestreden beslissing motiveert dat de precaire socio-economische situatie in Afghanistan niet te wijten is aan gedragingen van actoren of een opzettelijk handelen maar dat dit veeleer blijkt uit de complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren (zie ook motivering hierboven aangehaald).

Dat ook de slechte socio- economische situatie overwegend door Taliban wordt veroorzaakt.

Hoewel de Afghaanse bevolking honger lijdt wordt er bijvoorbeeld nog steeds 'Ushr' gevraagd aan mensen die niets hebben door de Taliban voor ter financiering.

Sedert de machtsovername is de situatie bijzonder schrijnend geworden. Het nog in Afghanistan verblijvende gezin heeft geen middelen om de basisbehoeften te voorzien. Er is sprake van voedseltekort, het gezin lijdt honger.

Doch is het enigszins bevreemdend dat dit intentioneel handelen van actor hier als bijkomende voorwaarden worden gesteld. Immers ook in andere gevallen – uitzonderlijke gevallen - kan de subsidiaire bescherming worden toegekend zo het CGVS zelf stelt: [...]

Zelfs al zou de socio-economische situatie niet te wijten zijn aan Taliban, dan kan er nog steeds subsidiaire bescherming worden toegekend.

Verzoeker wenst te wijzen op objectieve factoren zoals bijvoorbeeld de natuurlijke fenomenen bijvoorbeeld de recente aardverschuivingen die een onzienlijk aantal slachtoffers heeft veroorzaakt in het oosten van het land, de regio van verzoeker. Dit is een objectieve factor gelijkaardig aan de voorbeelden dewelke het CGVS zelf aanhaalt.

Echter behaalt de huidige complexe situatie in Afghanistan wel degelijk een zorgwekkend niveau waardoor verzoeker bij een terugkeer terecht zal komen in een situatie die een onmenselijke en vernederende behandeling uitmaakt overeenkomstig artikel 48/4 Vreemdelingenwet.

[theoretische uiteenzetting met verwijzingen naar landeninformatie]

Verzoeker wenst ten slotte te benadrukken dat er amper toegang tot de gezondheidszorg in Afghanistan.

[...]

De toegang tot medische voorzieningen wordt niet altijd gegarandeerd in Afghanistan, noch werd er in casu met verzoekers situatie rekening gehouden, of hij wel de nodige toegang zal hebben, omwille van zijn profiel als 'verwesterd': [...]

4.3. BESLUIT

Verweerster is onzorgvuldig te werk gegaan bij de beoordeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming.

De verweerster heeft nagelaten de vrees van de verzoeker zorgvuldig te beoordelen en onvoldoende rekening heeft gehouden met zijn regio van afkomst, de actuele situatie van de familie e.d.m.

Op meerdere gronden dient verzoeker een beschermingsstatuut te worden toegekend.

Nansen concludeert: [...]"

2.2. Bij aanvullende nota van 26 augustus 2024 brengt verweerder volgende landeninformatie middels URL bij:

- EUAA COI "Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 4 november 2022;
- EUAA "Afghanistan Security Situation" van augustus 2022;
- EASO "Afghanistan Country Focus" van januari 2022;
- EUAA "Afghanistan – Country Focus" van december 2023;
- EUAA "Country Guidance: Afghanistan" van mei 2024;
- EUAA "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van augustus 2022;
- EASO "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City" van augustus 2020;
- EUAA "Afghanistan: Targeting of individuals" van augustus 2022;
- UNAMA, "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan" van juni 2023;
- COI Focus "Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban" van 14 december 2023;

- EUAA COI "Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 2 februari 2024.

2.3. Bij aanvullende nota van 29 augustus 2024 verwijst verzoeker middels URL naar actuele landeninformatie met betrekking tot de situatie in Afghanistan en zijn regio van herkomst, alsook naar rechtspraak van de Raad. Daarnaast voegt verzoeker volgende stukken:

1. *Loonbrief* ;
2. *Uitzendarbeidsovereenkomsten* ;
3. *Studentenarbeidsovereenkomst* ;
4. *Attest inschrijving Nederlandse les* ;
5. *Rapporten OKAN* ;
6. *Attest regelmatige leverbijwoning* ;
7. *Inschrijvingsformulier Ligo* ;
8. *Aanbevelingsbrief mevrouw D.C.* ;
9. *Foto's activiteiten* ;
10. *Afgaane documenten inclusief taskara.*"

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) *de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) *alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) *de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) *de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) *de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. De Raad is er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is.

Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en

rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn.

De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is.

5. In de mate dat verzoeker in het kader van onderhavige procedure aanvoert dat geen rekening werd gehouden met zijn (beweerde) procedurele noden, dient opgemerkt dat artikel 48/9, § 4, van de Vreemdelingenwet niet verhindert dat de Raad in het kader van dit beroep nagaat of verzoeker wel degelijk passende steun heeft gekregen.

Het feit dat de evaluatie van de bijzondere procedurele noden op zich niet vatbaar is voor beroep staat niet eraan in de weg dat die evaluatie wordt bekritiseerd of dat de niet-toepassing of de slechte toepassing van de bijzondere procedurele waarborgen worden betwist in het kader van huidig beroep.

De Raad dient bijgevolg na te gaan of verzoeker passende steun heeft gekregen, rekening houdend met zijn profiel van specifieke kwetsbaarheid en in het licht van de doelstelling die erin bestaat dat verzoeker de rechten moet kunnen genieten en zich moet kunnen gedragen naar de verplichtingen die hem worden opgelegd tijdens de hele procedure.

5.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt erkend dat verzoeker met gehoorproblemen kampt, maar dat deze geen aanleiding geven tot steunmaatregelen in hoofde van verzoeker:

"Volgens uw verklaringen heeft u te kampen met oorproblemen. Deze door u aangehaalde nood is echter niet van die aard om aan te tonen dat het standaard procedureverloop in het gedrang zou zijn en er zich steunmaatregelen opdringen. Zo gaf u bij de 'Vragenlijst bijzondere procedurele noden (BPN) (dd.04.06.2021) niet aan dat uw deelname aan de procedure bemoeilijkt zou worden om deze redenen en/of u steunmaatregelen zou nodig hebben hierdoor.

Het attest dat u hieromtrent neerlegt ondersteunt dat u problemen blijkt te hebben met uw oren. U zou hinder ondervinden van gehoorverlies waardoor u behandelingen dient te ondergaan (NPO, p.2). Er werd u aangemaand aan te geven wanneer u problemen zou ondervinden hierdoor gedurende het persoonlijk onderhoud (NPO, p.3). Hierbij kreeg u ook de kans om pauze te vragen wanneer u het nodig zou achten (NPO, p.3). Doch dient na analyse van de verklaringen aangenomen te worden dat u in staat was op functionele wijze verklaringen af te leggen. U toont niet aan dat u tijdens uw verklaringen dermate problemen ondervond dat u niet bij machte was om coherente verklaringen af te leggen. Evenmin toont u in concreto aan dat waar of op welke wijze de oorproblemen van invloed zou zijn geweest tijdens de procedure.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat het logisch is dat er gelet op zijn gehoorproblemen af en toe iets verloren kan gaan. Dit kan echter niet blijken uit lezing van de gehoorverslagen, noch toont verzoeker dit concreet aan.

Verzoeker laat bovendien na uit te werken op welke wijze hij niet in staat was om zijn rechten in het kader van de procedure te doen respecteren of om aan zijn verplichtingen te kunnen voldoen, noch welke maatregelen hiertoe dan wel genomen hadden moeten of kunnen worden.

5.2. Voorts voert verzoeker in het verzoekschrift aan dat verweerder *"vergeet te vermelden dat de verzoeker bijzondere procedurele noden heeft aangezien hij minderjarig was tijdens de procedure"*. Verzoeker wijst erop dat zijn jonge leeftijd hem (nog steeds) kwetsbaar maakt en dat met zijn kwetsbaar profiel geen rekening gehouden werd door het CGVS, noch bij opstellen van de vragen, noch tijdens het persoonlijk onderhoud en ook niet bij beoordeling van het asielrelaas. Hij haalt verder aan dat de beslissing inzake zijn verzoek om internationale bescherming pas na 2 jaar werd genomen. Hij citeert *"Artikel 57/1 §4 Vw."*, *"Artikel 20 lid 3 van de Herschikte kwalificatierichtlijn"*, *"artikel 1, 12° Vw"*, *"Artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie"* en *"artikel 22bis van de Grondwet"* en betoogt dat geen rekening werd gehouden met de geschetste elementen van kwetsbaarheid op vlak van zowel procedurele vereisten als bij de beoordeling.

De Raad merkt op dat verzoekers geboortedatum ingevolge het leeftijdsonderzoek werd vastgesteld op [...] juni 2004. Bijgevolg was verzoeker meerderjarig ten tijde van het persoonlijk onderhoud, dat plaatsvond op 4 augustus 2022. Verzoeker was eveneens meerderjarig op het moment dat de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 20 december 2022 in zijn hoofde genomen werd.

Blijkens de beoordeling bijzondere procedurele noden van 4 juni 2021 werden de volgende passende steunmaatregelen genomen:

“De betrokkene werd reeds verhoord door een ambtenaar van de cel minderjarige en kwetsbare personen in het bijzijn van een tolk Pashtou (tolknr 1020). De betrokkene werd prioritair verhoord en bijgestaan door zijn voogd. Tijdens het gehele interview werden de maatregelen inzake de coronacrisis gerespecteerd.”

Er werd aldus wel degelijk rekening gehouden met verzoekers minderjarige leeftijd gedurende de procedure. Verzoekers voogd was aanwezig tijdens de interviews bij de DVZ, wanneer verzoeker nog minderjarig was (zie handtekening voogd op de ‘verklaring DVZ’ van 4 juni 2021 en de ‘vragenlijst CGVS’ van 4 juni 2021).

Bovendien blijkt uit zowel de interviews bij de DVZ als het persoonlijk onderhoud bij het CGVS van 4 augustus 2022, wanneer verzoeker reeds meerderjarig was, dat aan verzoeker manifest eenvoudige en duidelijke vragen werden gesteld, die verzoeker goed kon volgen en waarvan hij de logica en de inhoud correct begreep. Aan verzoeker werden bovendien zowel open als concrete vragen gesteld. Uit niets kan blijken dat verzoeker bepaalde zaken niet verstond, noch dat hij niet in staat was om volwaardige verklaringen af te leggen gedurende de procedure.

Zo verzoeker er in het verzoekschrift nog op wijst dat de beslissing inzake zijn verzoek om internationale bescherming pas na 2 jaar werd genomen, kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker als minderjarige prioritair gehoord werd en hierbij werd bijgestaan door zijn voogd.

Gelet op wat voorafgaat, blijkt dat wel degelijk werd rekening werd gehouden met verzoekers toenmalig profiel van minderjarige.

5.3. Uit het voorgaande kan enkel blijken dat verzoekers rechten in het kader van de asielprocedure gerespecteerd worden en dat hij heeft kunnen voldoen aan zijn verplichtingen.

6. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

Samen met verweerder wordt vastgesteld dat verzoeker inconsistente verklaringen heeft afgelegd over zijn naam en leeftijd.

Verweerder motiveert in de bestreden beslissing terecht als volgt:

“Zo dient te worden opgemerkt dat er ernstige twijfels bestaan over de door u opgegeven identiteit hetgeen uw algemene geloofwaardigheid reeds in ernstige mate ondermijnt. U was immers niet éénduidig over uw naam en leeftijd in Duitsland en België. Uit het Dublin dossier blijkt namelijk dat u in Duitsland ‘A.K.Zai. opgaf als uw naam in plaats van ‘M.Z.. U beweerde er alsook geboren te zijn in 2002, hetgeen opvallend is aangezien u zich in België wél als minderjarige opgaf met een geboortjaar van 2004 (Zie document omtrent Dublin procedure in het administratief dossier). U geeft toe dat u valse informatie deelde in Duitsland omdat u er niet wilde blijven (NPO, p.25). Dat u dit geenszins spontaan meldde wanneer u gevraagd werd naar de namen die u opgaf in andere asielprocedures maakt dat er wordt getwijfeld aan uw oprechtheid (NPO, p.3). Uw taskara die u hierbij opstuurt per mail is hierbij is in geen geval een sluitend bewijs. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten immers erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. Bovendien gaat het om een (slecht leesbare) kopie, en daar kopieën steeds onderhavig kunnen zijn aan aanpassingen, mag de authenticiteit van de kopie betwijfeld worden.

Daar u uw identiteit niet ontegensprekelijk kunt aantonen, kunt u ook niet aantonen dat de overige door u neergelegde documenten over u zouden handelen en wordt uw geloofwaardigheid reeds op voorhand ernstig in twijfel getrokken.”

Verzoeker biedt in het verzoekschrift geen dienstig verweer tegen voormelde motieven, die terecht en pertinent zijn en steun vinden in het administratief dossier.

Het louter stellen dat verzoekers verklaringen in Duitsland kaderen in een welgekende praktijk die minderjarigen gebruiken wanneer zij gedwongen worden vingerafdrukken af te geven in een land dat niet hun eindbestemming is, kan verzoekers leugenachtige en tegenstrijdige verklaringen aangaande zijn leeftijd en naam niet rechtvaardigen. Verzoeker vermeldde immers niet spontaan dat hij een valse naam had opgegeven, wanneer hem gevraagd werd naar de namen die hij opgaf in andere asielpcedures (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3).

Ook het resultaat van het leeftijdsonderzoek, waaruit blijkt dat verzoeker op 19 februari 2021 een leeftijd had van jonger dan 18 jaar, waarbij 16 jaar met een standaarddeviatie van 1,5 jaar een goede schatting is, kan verzoekers tegenstrijdige verklaringen over zijn identiteit in Duitsland en België niet verschonen.

De vaststelling dat verzoeker een verschillende leeftijd en naam heeft verklaard in Duitsland en België - en in België niet spontaan aangaf dat hij een valse identiteit had verklaard in Duitsland - maakt wel degelijk een negatieve indicatie uit voor wat betreft zijn algemene geloofwaardigheid.

7. Verzoeker stelt dat hij Afghanistan is ontvlucht omwille van problemen met de taliban. De taliban zouden verzoeker verantwoordelijk houden voor de arrestatie van een talib, R., en het verlies van hun bom.

Blijkens de bestreden beslissing hecht verweerder geen enkel geloof aan het door verzoeker naar voor geschoven relaas, noch aan de vrees die verzoeker hieruit puurt.

Aldus blijkt:

- verzoeker slaagt er niet in aannemelijk te maken dat hij in de garage van zijn oom werkte, aangezien (i) verzoeker inconsistente verklaringen aflegt over de locatie van deze garage (vragenlijst CGVS, vraag 3.5; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16), (ii) verzoeker het werk in de garage van zijn oom niet spontaan vermeldt maar louter aanbrengt wanneer hij het over zijn (ongeloofwaardig) relaas heeft (verklaring DVZ, vraag 12; vragenlijst CGVS, vraag 3.5; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6-10, p. 13), (iii) verzoeker initieel heeft nagelaten te vermelden dat hij een paar dagen tot een week in de garage van zijn oom verbleef (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5, p. 16-17); (iv) verzoeker slechts vage, gebrekkige en oppervlakkige verklaringen kan afleggen over zijn werkzaamheden in de garage (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17);

- gezien er geen geloof kan worden gehecht aan de werkzaamheden van verzoeker in de garage van zijn oom, kan evenmin geloof worden gehecht aan zijn problemen met de taliban, die beweerdelijk zouden begonnen zijn door zijn aanwezigheid in de garage van zijn oom;

- verzoekers relaas kent een onlogische gang van zaken: het is niet aannemelijk dat verzoeker een rugzak zou aannemen van een persoon die hij slechts enkele keren zag om in de wagen van de politie te leggen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15, p. 18-19); evenmin is aannemelijk dat de talib, die verzoeker de rugzak overhandigde, op geen enkel moment trachtte te vluchten (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19);

- verzoekers verklaringen bij de DVZ en het CGVS vertonen incoherenties: verzoeker verklaarde bij de DVZ dat hem een magneetbom werd overhandigd met de opdracht deze in een politiewagen te leggen (vragenlijst CGVS, vraag 3.5), terwijl hij bij het CGVS niet sprak over een magneetbom, maar louter verklaarde een zak te hebben gekregen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18-19); verzoeker heeft bij de DVZ nagelaten te vermelden dat de talib gearresteerd werd nadat zijn oom de politie had gewaarschuwd (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19);

- de door verzoeker voorgehouden dreigbrieven kunnen niet overtuigen, omdat verzoeker deze dreigbrieven enkel aanhaalde tijdens het persoonlijk onderhoud, geen enkele informatie heeft over de inhoud van deze brieven en niet kan aangeven hoeveel dreigbrieven zijn oom heeft ontvangen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 22-23); de brieven die verzoeker per e-mail doorstuurt zijn daarbovenop slecht leesbare kopieën waarbij hij geen enkele verdere uitleg of vertaling bij verschaft en die geen bewijswaarde hebben;

- er valt niet in te zien dat, indien de taliban verzoeker werkelijk zagen als verantwoordelijke voor de arrestatie van R. en hem wilden doden, ze louter dreigbrieven zouden opmaken en verzoeker op geen enkel moment kwamen zoeken;

- volledigheidshalve wordt opgemerkt dat verzoeker via andere Europese landen naar België reisde, maar heeft nagelaten er een verzoek om internationale bescherming in te dienen, wat niet getuigt van een nood aan bescherming in hoofde van verzoeker;

- verzoekers beperkte scholing en gehoorproblemen doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen waarin duidelijk een gebrek aan kennis en coherentie blijkt, waardoor de ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas wordt vastgesteld.

Verzoeker voert in het verzoekschrift geen enkel concreet verweer tegen de pertinente motieven in de bestreden beslissing. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hem voorgehouden vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Verzoeker beperkt zich tot het volharden in zijn relaas, het verwijzen naar zijn jonge leeftijd en gehoorproblemen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen van verweerder. Dit vormt echter bezwaarlijk een dienstig verweer tegen de voormelde pertinente vaststellingen. Verzoeker slaagt er – mede gelet op wat volgt – niet in hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken

8. Wat betreft verzoekers jonge leeftijd, dient opgemerkt dat verzoeker geenszins kan volstaan met een algemene verwijzing naar zijn jeugdige leeftijd om afbreuk te doen aan het geheel van de concrete, in de bestreden beslissing opgenomen motieven. Verzoekers jonge leeftijd kan geen afdoende verklaring bieden voor de veelheid aan vage en tegenstrijdige verklaringen inzake essentiële punten van zijn relaas. Ook van een jong persoon kan wel degelijk verwacht worden dat hij duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen zou kunnen afleggen over zijn eigen leven en de gebeurtenissen die hem ertoe hebben gebracht zijn land van herkomst te verlaten. Dit is niet het geval. Bovendien was verzoeker ten tijde van het persoonlijk onderhoud reeds meerderjarig zodat van hem kon worden verwacht dat hij zijn verklaringen met het inzicht van een (jong)volwassene aflegde.

9. Voor zover verzoeker stelt dat zijn tegenstrijdige verklaringen bij de DVZ en het CGVS te wijten zijn aan zijn gehoorproblemen, dient vooreerst te worden opgemerkt dat aan verzoeker steunmaatregelen werden verleend om tegemoet te komen aan zijn gehoorproblemen (cf. punt 5). Bovendien kan uit lezing van de interviews bij de DVZ en het persoonlijk onderhoud niet blijken dat verzoeker gebrekkige verklaringen aflegde omwille van gehoorproblemen. Verzoeker verklaarde bij de DVZ ondubbelzinnig dat de garage van zijn oom in het dorp Kandai gelegen is, dat de taliban er langskwamen en dat ze hem een magneetbom gaven (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Deze verklaringen werden aan verzoeker voorgelezen in het Pashtou en werden door verzoeker voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat hij zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan.

Bij het CGVS verklaarde verzoeker dan weer, tegenstrijdig aan zijn verklaringen bij de DVZ, dat de garage van zijn oom zich in de bazaar van Khewa bevindt (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16) en maakt hij nergens melding van de magneetbom. Uit lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud kan evenmin blijken dat deze verklaringen beïnvloed werden door zijn gehoorproblemen. Bijgevolg blijven de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden overeind en dragen deze bij aan de ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas.

10. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten (medisch document inzake oorproblemen; verzoekers taskara; de taskara van verzoekers vader) zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

11. Verzoeker verwijst in het verzoekschrift en de aanvullende nota van 29 augustus 2024 naar zijn verblijf in België en persoonlijke omstandigheden en voert aan dat hij in geval van terugkeer naar Afghanistan omwille hiervan een gegronde vrees voor vervolging koestert. Verzoeker verwijst naar landeninformatie over de situatie in Afghanistan en de risico's bij terugkeer uit Europa, alsook naar rechtspraak van onder meer de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Hij legt bij de aanvullende nota stukken neer aangaande de omstandigheden van zijn verblijf in België.

Uit het geheel van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie, die door beide partijen werd aangeleverd, blijkt heden niet dat in het algemeen of op het eerste zicht kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf in Europa een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

- (1) personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

In de EUAA “Country Guidance” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij verwijst, kunnen worden bijgetreden (EUAA “Country guidance: Afghanistan” van mei 2024, p. 57-61).

Bijgevolg dient verzoeker te concretiseren dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Uit de volgende pertinente en terechte motieven van de bestreden beslissing blijkt dat verweerder verzoekers mogelijke problemen bij terugkeer omwille van zijn verblijf in België/Europa heeft onderzocht:

“Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van april 2022, en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022.

Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de ‘elites’ die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden

zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

Hierbij dient er nog op gewezen dat verweerder in de aanvullende nota van 26 augustus 2024, ingevolge de update van de landeninformatie en analyse inzake de situatie voor terugkeerders uit Europa, tot dezelfde conclusie komt als in de bestreden beslissing.

De informatie waarnaar verzoeker verwijst in het verzoekschrift en de aanvullende nota ligt in dezelfde lijn als de door verweerder gehanteerde informatie en is dan ook niet in staat de voormelde appreciatie te doen ombuigen. Voor zover verzoeker verwijst naar arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, gaat hij eraan voorbij dat rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen precedentwaarde heeft en elk dossier individueel wordt beoordeeld.

Verzoeker benadrukt in het verzoekschrift zijn integratie in België, wijst erop dat hij zich gedraagt en kleedt zoals een Belg en stelt dat hij het goed doet op school en een vakantiejob heeft. Hij poneert dat hij volledig deel uitmaakt van de westerse samenleving en zich niet meer zou kunnen aanpassen in de Afghaanse samenleving. In de aanvullende nota van 29 augustus 2024 wijst verzoeker op het feit dat hij als niet-begeleide minderjarige is aangekomen in België en voert hij aan dat zijn verwestering en het bewijs van en de wil om de Belgische normen en waarden eigen te maken is aangetoond.

Verzoeker beperkt zich voorts tot de loutere stelling dat hij zich heeft aangepast aan het leven in België en zich niet meer zou kunnen aanpassen aan de Afghaanse samenleving. Hij laat echter na zijn beweringen concreet aannemelijk te maken. Verzoeker brengt geen enkel concreet element aan waaruit kan worden afgeleid dat hij bij terugkeer naar Afghanistan omwille van zijn verblijf in België (en de invulling ervan) zou worden vervolgd door de taliban. Het loutere gegeven dat verzoeker in België verblijft, naar school is gegaan, participeert in activiteiten met leeftijdsgenoten, Nederlands leert en werkzaam is op de Belgische arbeidsmarkt, zoals blijkt uit de door verzoeker bijgebrachte stukken (stukken 1-9, bij aanvullende nota van 29 augustus 2024), kan aantonen dat hij zich in zekere mate aanpast aan de omstandigheden van zijn verblijf. Dit is, rekening houdend met het geheel aan informatie die zich in het rechtsplegingsdossier bevindt, niet van die aard om te leiden tot de vaststelling dat verzoeker dient te vrezen voor vervolging wegens een terugkeer uit Europa. Verzoeker maakt immers niet *in concreto* aannemelijk dat hij omwille van zijn verblijf, schoolgaan en werkzaamheden in België bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij in die zin een risico loopt om vervolgd te worden door de taliban, die hem zouden kunnen beschouwen als een persoon die waarden heeft ontwikkeld die vreemd zijn aan de door hen verdedigde waarden. Evenmin toont verzoeker aan dat zijn verblijf in België zijn gedragingen in die mate heeft veranderd dat hij bij terugkeer niet meer in staat zal zijn om zich opnieuw aan te passen aan de restricties die gelden binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban.

Voorts maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij voor zijn vertrek uit Afghanistan reeds in die mate in het vizier is gekomen dat hij in de specifieke negatieve aandacht stond van de taliban. Evenmin zijn er andere indicaties die daarop wijzen. Aangezien niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoeker Afghanistan verliet

omwille van problemen met de taliban (zie *supra*), blijkt niet dat hij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand probleem met de taliban of zijn lokale gemeenschap een risico zou lopen om te worden geveiseerd door de taliban, laat staan dat zijn vertrek uit Afghanistan om die reden risicoverhogend of -verzwarend zou zijn.

Gelet op het voorgaande maakt verzoeker, een twintigjarige jongeman die drie jaar in België verblijft en in Afghanistan nog over een familiaal netwerk beschikt, niet aannemelijk dat hij omwille van zijn verblijf in Europa een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

12. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

13. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet.

14. Artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 15, b) van de Richtlijn 2004/83/EG (heden de Richtlijn 2011/95/EU).

Het begrip “*ernstige schade*” in dit artikel heeft betrekking “*op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de Richtlijn 2004/83/EU (heden de Richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, sub b van de Richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, *M.P.*, pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova e.a.*, punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van mei 2024 (p. 101: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.*” - vrije vertaling: “*Ernstige schade moet de vorm aannemen van een gedraging van een actor (artikel 6 QD). Algemeen slechte sociaal-economische omstandigheden worden op zich niet beschouwd als een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15(b) Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van opzettelijk gedrag van een actor.*”).

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, §

1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle beschikbare landeninformatie, bijgebracht door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevroering van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Uit de beschikbare landeninformatie, bijgebracht door beide partijen, kan niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviséerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen. Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar zijn gehoorproblemen en voert aan dat hij in Afghanistan geen toegang tot medische behandeling zal krijgen. Hij toont echter niet concreet aan dat een actor of actoren gedragingen (zullen) stellen die ertoe leiden dat hem opzettelijk medische zorg zou worden geweigerd. Verzoeker toont evenmin aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

15. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of

persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de Richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en de *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst.

Ontheemding wegens conflictgerelateerd geweld is afgenomen en vindt zijn oorzaak momenteel eerder in de moeilijke economische situatie en natuurrampen. UNHCR documenteert 274 012 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun regio's van herkomst en de IOM meldt dat in 2022 in totaal 1 525 577 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023, p. 41 en EUAA "*Country Guidance Afghanistan*" van mei 2024, p. 115).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de "*Country Guidance Afghanistan*" van mei 2024 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023 nog steeds actueel.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar. Uit landeninformatie blijkt dat voor de provincie Nangarhar geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van individuele elementen, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de EUAA "*Country Guidance Afghanistan*" van mei 2024.

Verzoeker brengt geen informatie bij die een ander licht kan werpen op de voorgaande analyse en de geactualiseerde landeninformatie, zoals aangebracht door verweerder bij aanvullende nota van 26 augustus 2024. De informatie waarnaar verzoeker in zijn verzoekschrift en aanvullende nota van 29 augustus 2024 verwijst, is dezelfde als, of ligt minstens in lijn met, deze waarop voormelde analyse van de veiligheidssituatie is gestoeld.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig oktober tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS